A°. 1837. N°. 118.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 5 October.

FRANKFORT, den 1sten October.

Berigten uit Berlijn van den 21sten September behelzen het volgende: Gelijk vroeger de echtverbintenis van Prinses *Helena* van Mecklenburg in de hoogere kringen veel stof tot gesprekken gaf, even doet zulks thans de als zeker aan te nemene verbindtenis van den Hertog *Alexander* van Wurtemberg met prinsses *Maria*, dochter van *Lodewijk Phillippus*. Degenen, welke de verbindtenis van prinses *Helena* afkeurden, verklaren zich nu ook tegen die van Hertog *Alexander*; zij hebben er alleen in zoo verre vrede mee, als zij het natuurlijke gevolg van de eerste is. Doch de vrienden van de in Frankrijk regerende dynastie verheugen zich zeer, dat het *Lodewijk Phillippus* gelukt is, zich aan bijna alle regerende Huizen door de huwelijken zijner kinderen aan te sluiten. Zij prijzen inzonderheid de vrijzinnige wijze, waarop die verbindtenissen aangegaan worden, daar *Lodewijk Philippus* thans zelfs schijnt toegestaan te hebben, dat de kinderen, welke uit het huwelijk van hertog *Alexander* met prinses *Maria* mogten ontspruiten, in de protestantsche godsdienst zullen opgevoed worden. De Koning van Wurtemberg schijnt zulks wel is waar tot eene voorwaarde zijner toestemming tot het huwelijk gesteld te hebben, maar dit neemt niet weg, dat *Lodewijk Philippus* zeer vrijzinnig gehandeld heeft door zulks te bewilligen; geen zijner voorgangers zou zoo iets gedaan hebben.

— Uit Konstantinopel wordt den 12den dezer het volgende geschreven: Eindelijk is gebeurd, wat reeds lang vooruitgezien was. De magtige *Petrew*-pacha, sedert jaren de ziel van het Turksche ministerie, is ontslagen geworden. In zijne plaats is als minister van binnenlandsche zaken benoemd *Akif*-Efendi. Dit is eene der gewigtigste gebeurtenissen, welke sedert langen tijd hier voorgevallen zijn, en welke op den staat van zaken te Konstantinopel den grootsten invloed zal uitoefenen. *Petrew*-Efendi stond op eenen zeer vertrouwelijken voet met lord *Ponsonby*. Zijn tegenwoordige opvolger is bij de zaak van *Churchill* door den Engelschen gezant aangevallen en door deszelfs toedoen uit het ministerie verwijderd.

BRUNSWIJK, den 25sten September.

Gisteren avond werd de vaderlandsliefde der ingezetenen onzer stad door eene merkwaardige plegtigheid opgewekt. Het hoofd van den roemrijken vrijheidsheld, *Ferdinand Schill*, werd onder een talrijk geleide eervol en christelijk ter rustplaats besteld. Gelijk bekend is, had den 31sten Mei 1809, te Straalsond het gevecht plaats, waarbij *Schill*, na de hardnekkigste verdediging, den dood voor zijn vaderland stierf. Den volgenden dag nam een Hollandsch opperheelmeester het hoofd van het lijk des helds af. Hetzelve werd later de eigendom van den professor van den generalen staf, *Brugmans*, te Leiden. Deze wakkere man bepaalde bij zijn testament, dat, als eene Duitsche stad het stoffelijk overschot van *Schill* verlangde, hetzelve aan haar zou uitgeleverd worden, daar alleen in Duitsche aarde het hoofd van den Duitschen man behoorde te rusten. *Schills* wapenbroeders ondergingen een verschillend lot. Zoo werden te Wezel elf officieren, meerendeels jong en tot achtbare familien behoorende, doodgeschoten. Hetzelfde lot ondergingen te Brunswijk veertien onderofficieren en soldaten. De beenderen van deze voor de Duitsche vrijheid gesneuvelden werden van de plaats, waar zij ingekuild waren, opgezameld en in Maart dezes jaars plegtig begraven. De heer *van Bechelde* bragt het door zijne gedurige pogingen zoo ver, dat voor die 14 doodgeschotenen op de plaats van hun verscheiden een fraai gedenkteeken werd opgerigt. Het hoofd van *Schill* werd intusschen nog altijd te Leiden bewaard; doch de wensch om hetzelve te Brunswijk naast zijne strijdmakkers bij te zetten, werd steeds dringender. De heer *van Bechelde* trad derhalve in overleg met professor *Blume* te Leiden, een geboren Brunswijker; en deze, ondersteund door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Frederik* der Nederlanden, bewerkte de uitlevering van het hoofd. Professor *Blume*, tijd noch kosten sparende, bragt het zelf naar Brunswijk over. Jammer, dat de wakkere man verhinderd werd om de plegtige bijzetting, zoo als hij gewenscht had, bij te wonen. Deze had nu plaats op Zondag den 24sten September, des namiddags om drie uur. Het geheel korps officieren en vele personen uit den burgerstand waren ter bijwoning dezer plegtigheid uitgenoodigd. Behalve dezen was er eene groote schare der ingezetenen van Brunswijk bij tegenwoordig. Voor het gedenkteeken was een fraai lijkaltaar opgerigt, op hetwelk de urne met het hoofd, de degen en de orden van *Schill*, de laatsten op fluweelen kussens, zich bevonden. Nadat het gansche publiek een door den leeraar *Fink* vervaardigd godsdienstig gezang, in zamenstemming met instrumentale muzijk en met een aantal uitmuntende militaire zangers aangeheven had, trad de gemelde geestelijke voor het altaar en schetste, in het eerste deel van zijne krachtige aanspraak, den treurigen tijd van de vreemde overheersching en de edele pogingen van vaderlandlievende mannen. Daarop werd de urne in een nog ledig grafgewelf van het monument, onder treurmuzijk, bijgezet. In het tweede gedeelte zijner aanspraak gedacht de leeraar *Fink* aan den vroeg gevallen held, en besloot met dankzegging jegens alle bevorderaars van dit plegtig vaderlandsch feest. Nadat de gansche vergadering den slotzang aangeheven had, deed de geestelijke een hartroerend gebed en eindigde de gansche plegtigheid met het Onze Vader. Op den steen, die het grafgewelf van den held sluit, is het volgende opschrift te lezen: «Het hoofd van *Ferdinand von Schill*, te Straalsond den 1sten Junij 1809 door vijandshand van het ontzielde ligchaam gescheiden en tot zoo lang te Leiden bewaard, werd den 24sten September 1837 alhier plegtig bijgezet.»

LONDEN, den 30sten September.

Sinds eenigen tijd wordt veel vreemd graan, dat in de onderscheiden havens van ons land in entrepot lag, in consumptie gebragt; maar dit schijnt zich eeniglijk tot de beste soorten te bepalen. In de afgeloopen week moeten, alleen in de havens van London, Liverpool, Bristol en Hull, 58,968 quarters in consumptie zijn overgegaan. Bovendien heeft nog in andere havens hetzelfde plaats; volgens de courant van New-Castle moet de ontvanger der in- en uitgaande regten aldaar op eenen dag, den 22sten dezer, 20,000 p. st. aan inkomend regt op vreemd graan ontvangen hebben. Gemeld inkomend regt, dat verleden week nog 28 sh. 8 d. was, is nu tot 29 sh. 8 d. gestegen.

Van den 1sten October.

Het hof zal aanstaanden Dingsdag Windsor verlaten om zich Woensdag in het koninklijke paviljoen te Brigthon te vestigen en vervolgens op 8 November het nieuwe paleis in St. James park te betrekken. Gisteren morgen is de Turksche gezant ten gehoore bij H. M. toegelaten.

— De schade, door den jongsten doorbraak aan den Teems-Tunnel aangebragt, is thans weder hersteld, en het publiek wordt nu weder als vroeger toegelaten om het voltooide gedeelte van den arbeid te bezigtigen. Er worden drie ploegen van werklieden gebezigd om elkander alle acht uren af te lossen, zoo dat de werkzaamheden onafgebroken, zoo wel bij dag als bij nacht, voortgaan; elke ploeg bestaat uit 100 tot 120 arbeiders. De eenige schoftijd duurt ongeveer een half uur, en de werkzaamheden zijn zoo ingerigt, dat beurtelings de arbeiders des nachts werken. De vorderingen zijn uit den aard langzaam; het schild gaat in 24 uren tijds slechts weinige duimen vooruit, en blijft somtijds zelfs dagen achtereen op dezelfde plaats.

— De generaal *O'Connell*, opperbevelhebber van het Engelsche legioen in Spanje, heeft, naar men verzekert, aan de officieren en manschappen verklaard, dat hij maatregelen genomen heeft, om de overblijfselen van dat legioen naar Engeland in te schepen, naardien alle pogingen, om in de behoeften er van te voorzien, mislukt waren.

— Alhier is thans ontvangen de boodschap van den president der Vereenigde Staten, den heer *van Buren*, waarmede deze, op den 4den dezer, eene buitengewone zitting van het congres heeft geopend. Die boodschap is uitsluitend gewijd aan de reden, waarom de vergadering is bijeengeroepen, de tegenwoordige handelcrisis namelijk. De voorzitter betreurt daarin, onder anderen, dat, terwijl er in December ll. reeds een te kort 3,000,000 dollars was, het te kort voor het laatste half jaar nog veel aanzienlijker is geweest. Hij schrijft zulks echter niet alleen aan het bestaande geldgebrek, maar ook aan eene te hooge raming der inkomsten toe. De voorzitter geeft echter tevens te kennen, dat de rampen van het oogenblik geen invloed op de welvaart der natie zouden hebben, en dat hij aan de buitenlandsche schuldeischers van den Staat de stellige verzekering kon geven, dat aan hunne vorderingen zou worden voldaan, wordende dezelve door den ijver der natie en door het belang, dat zij in haar crediet stelt, ten volle gewaarborgd. In den loop zijner aanspraak betoont de voorzitter verder zijnen stelligen afkeer van de oprigting eener nationale bank, en verklaart hij, dat alles deszelfs gewonen loop ging. In het algemeen beschouwt de heer *van Buren*, als de voornaamste oorzaak van de laatste handelcrisis, het te veel in omloop brengen van papier.

PARIJS, den 30sten September.

De volgende telegrafische depêches [illegible] bekend gemaakt;

» *Bordeaux den 29sten September.*

« In den nacht van den 20sten heeft de Pretendent Brihuega verlaten, zich naar Trillo begevende. *Espartero*, die hem van nabij volgt, was den 21sten te Fuentes. In het gevecht van den 19den heeft de vijand, behalve een groot getal dooden en gekwetsten, 230 man gevangenen verloren, waarbij 11 officieren, en meer dan 500 desertenrs. De brigadier *Miranda*, chef van de Carlistische kavalerie, is gedood *Cabrera*, met 6000 man, heeft zich van den Pretendent afgescheiden, en den weg naar Cuenca ingeslagen, door *Oraa* vervolgd wordende, die hem 200 gevangenen heeft afgenomen."

« *Bayonne den 26sten September.*

« Den 23sten hebben te Pampeluna, ten gevolge van wanbetaling van soldij, nieuwe oproeren plaats gehad bij het 4de regement infanterie en bij de Tiradores, waarvan een gedeelte is afgedankt. In weerwil van deze regeringloosheid, is er niets in den staat der bezetting veranderd, welke aan zich zelve is overgelaten.

« De kommandant van het vreemde legioen, met de zaak verlegen zijnde, en het overschot van zijn korps niet in Pampeluna kunnende opgesloten laten, zal zich te Ronsevaux, nabij onze grenzen, vestigen."

[illegible] *den 28 September ten 9 ure.*

De ambassadeur van Frankrijk aan den minister van buitenlandsche zaken.

Madrid, den 26. September.

« Den 22sten heeft *Oraa* het Carlistische korps, hetwelk hij vervolgde, bij Cuença achterhaald, geslagen, en 900 gevangenen gemaakt.

Den 24sten heeft de generaal *Carondolet*, na een moorddadig gevecht, *Zariategui* genoodzaakt, Valadolid te ontruimen, en heeft het kasteel bevrijd, hetwelk sedert . . . . belegerd is geweest." (Afgebroken door de duisternis).

— Te Toulon heeft men berigt uit Tunis van den 21sten September. Onze beide scheepsdivicien, uit 7 oorlogschepen en eene brik bestaande, lagen voor de reede geankerd. De eene divisie van den admiraal *Lalande* zou naar Bona zeilen. Den 17den September vernam de admiraal, dat er van den kant van Constantine een geweervuur gehoord werd, hij begaf zich daarom aan land en wilde een bezoek bij den Beij afleggen; doch op het oogenblik dat hij den drempel van zijn huis wilde overstappen, om in de audientie zaal te gaan, kwamen 4 Turken hem verzoeken, om zijn bezoek tot een anderen dag uit te stellen, terwijl de Beij op dit oogenblik zijn eersten minister, welke zijn besten vriend en neef was, deed worgen."

Van den 1sten October.

De Koning en het koninklijke gezin hebben den 30sten September het kamp van Compiègne verlaten, om naar St. Cloud terug te keeren. Alleen de hertog en hertogin *van Orleans* zijn in het kamp gebleven.

— In den *Moniteur* leest men:

De gesteldheid van den dampkring heeft heden niet toegelaten het einde der in den *Moniteur* van den 30sten September bekend gemaakte telegrafische depêche van Bayonne te ontvangen.

— Het *Journal des Debats* behelst het volgende artikel nopens de aangelegenheden van Spanje:

Wij hebben heden tijdingen uit Madrid dd. 23 September ontvangen, die, over het geheel genomen, zeer gunstig luiden. De constitutionele troepen vervolgen de Carlisten met de grootste drift, en hebben hun gamelijk gevoelige neerlagen doen ondervinden.

Te Madrid schijnt zich eene reactie in den zin der gematigde partij voor te bereiden. De verkiezingen zijn er den 22sten begonnen. Op de lijst der voorzitters van de kies-distrikten vindt men de namen der HH. *Martinez de la Rosa*, *Barrio Aiguso*, lid van het door den heer *Isturitz* gevormde ministerie; *Medrano*, oud-minister onder het Estatuto-real; *Castanos*, hertog van Bailen; de hertog van *Noblejas*; de markies *van Falces* en de graaf *van Punounestro*. Het 2de district heeft den heer *Mendizabal* tot deszelfs voorzitter gekozen. Bij het vertrek der jongste brieven was nog geene benoeming van Senator of Gedeputeerde bekend; maar het is te voorzien, dat de Heeren *Martinez de la Rosa*, *Toreno*, *Isturiz*, *Galiano*, de hertog *van Gor* en andere voorname leden der gematigde partij, in den boezem der nationale vertegenwoordiging zullen worden teruggeroepen.

Verscheidene kleine steden en burgen der provincie Cuenga en andere [illegible] arrondissementen van Madrid hebben, gedurende de jongste [illegible] *don Carlos* tegen de hoofdstad, zich voor den pretendent [illegible]

[illegible] October.

Bij besluit van den [illegible] *Beelaerts van Blokland*, tot dus verre *ad interim* belast met de directie van het departement van financiën, benoemd tot minister van dat departement.

AMSTERDAM, den 3den October.

Beurs van 2 October.

Holland. Eenige postjes $2\frac{1}{2}$ pCt. zijn à $52\frac{11}{16}$ en ook à $\frac{3}{4}$ verhandeld; 5 pCt. $101\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$ gebleven; doordien tot geldbelegging nog al wat gekocht werd; kansbiljetten $22\frac{3}{8}$ gedaan. Beide sijndicaat, bij geringen omzet, goed prijshoudend, $93\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, en 76 à $\frac{1}{16}$; oude aandeelen handelmaatschappij gevraagd, en van $161\frac{3}{4}$ tot $162\frac{1}{4}$ geklommen, en 162 met koopers gebleven; 5 pCt. Oost-Indie $99\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, weinig gedaan; spoorweg 134.

Spanje. Ardoins $18\frac{3}{8}$, $18\frac{5}{16}$, 18, $18\frac{1}{16}$ gebleven; Fransche uitgestelde 7 gedaan.

Rusland. Oude en nieuwe Russen $104\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; van 1831 en 1833 $96\frac{3}{4}$; Roebels 67 à $\frac{1}{8}$.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek $100\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{3}{4}$.

Brazilie 87 verschillende postjes gedaan; *Columbia* 20, $19\frac{15}{16}$; Coupons $3\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$.

Beurs van 3 October.

Uit Spanje zijn heden volstrekt geene nadere tijdingen ontvangen. De omzettingen ter beurs van heden waren hoogst onbeduidend en men blijft als volgt:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $52\frac{3}{4}$; 5 pCt. $101\frac{1}{16}$ à $\frac{1}{8}$; Kansbiljetten $22\frac{11}{16}$; oud sijndicaat $93\frac{7}{8}$; nieuw $67\frac{1}{8}$; handelmaatschappij $161\frac{7}{8}$ à 162.

Spanje. Ardoins $18\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$; Passive 5.

Alle Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

Posten-manie.

(*Ingezonden.*)

Ja, zoo is de benaming, welke men geven moet aan die vurige begeerte, die heden de menschen in *Nederland* bezielt, om, zoo als men het noemt, geplaatst te worden, en waartoe familie-betrekkingen, intrigues, kuiperijen, alles wordt te baat genomen. Het zoude voor eenen opmerker zeer gewigtig zijn, eens op audientiedagen aan de deuren van hen te gaan staan, die het postjes-uitdeelen in hunne magt hebben, en hij zal, op mijne eer, verschrikken over het aantal dier posthongerigen. — Grijze vaders met baardelooze zonen; pas gepromoveerden met sierlijk ingebondene dissertatiën; beambten, die, niet te vreden met hetgeen zij hebben, nog hooger willen streven; verstandigen en dommen, rijken en armen, deze om te kunnen trouwen, gene omdat zij getrouwd zijn, — allen, allen solliciteren. En waarom dat?... Omdat het de meest gemakkelijke wijze is om geld te verdienen, en men liever op kosten van de natie eet en drinkt, dan op zijne eigene; of men de betrekking kent waarnaar men vraagt, dat komt er volstrekt niet op aan; met den post komt ook het verstand: ik ken bij voorbeeld eenen zee-officier die een postkantoor bestuurt; ik ken een paar officieren van het leger te velde, die ontvangers van de belasting zijn; ik ken eenen officier der kolonialen, die burgemeester is; ik ken jongelieden, die, van de academie terugkeerende, niet het minste begrip hadden van het ambt, dat hen korten tijd daarna duizende guldens opbragt, die evenmin als de bovengenoemden weinig begrepen van den burgerlijken stand, de patenten of de wet op het personeel: ik ken .... neen! laat ons liever tot ons onderwerp terugkeeren.

Wanneer men eindelijk slechts zoo een ambtje heeft, dan kan men volstaan, met zich eenige uren daags daarmede bezig te houden, en de rest van den levenstijd vliedt dan zoo zachtjes heen, bij het genot van een goed tractement en in de hoop van meerder. Zij, die bij zulk eene gelegenheid niet gelukkig zijn geweest, azen terstond op de eerste openvallende betrekkingen, en bedelen daar zoo lang om, tot dat zij eindelijk ook iets medekrijgen.

Ik wil daaromtrent eenige gedachten mededeelen, welke misschien niet juist zullen zijn, maar die ik durf ter neder zetten, na in eenen beroemden schrijver gelezen te hebben: «*si cette pensée est bonne, on en profite; mauvaise, on la corrige et l'on profite encore.*"

Er heeft hier te lande eene nadeelige soort van opschuiving in alle standen plaats gehad: — geheele klassen zijn gedrongen in de plaats van andere; deze wederom in de plaats van derden, enz.; zoodat verscheidene uit den weg zijn geraakt, dien zij hadden dienen te volgen. Voorbeelden zullen alles meer duidelijk maken.

Beziet onze burgerklasse, ambachtslieden, handwerkslieden, enz.: gij zult haar overstroomd vinden door vreemdelingen; zadelmakers, rijtuigfabrijkanten, schoen- en kleedermakers, zijn of nog heden dikwijls dikwijls Duitschers, Brabanders of Franschen, of hun accent en naam verraden, dat zij het nog onlangs waren.

De handelsstand al verder ondergaat hetzelfde lot: men ga slechts in onze koop- en zeesteden, daar zal men, regts en links van zich, [illegible] zien, en bij onderzoek zal het blijken, dat, in plaats van Nederlandsche jongelieden, buitenlanders [illegible] in verschillende vakken verrigten.

Hierbij komt de neiging van de [illegible], om, ik weet niet om welke reden, liever afhankelijk te zijn, in het bekleeden van dit of dat postje, liever in de bureau- en vervelende administratie een bestaan te zoeken, dan in eerlijke ambachten, handel, kunsten of wetenschappen.

Het valt mij hard, te moeten zeggen, dat ik geloof, dat weinig werklust, weelde, trotschheid en andere ondeugden daarvan misschien de reden zijn; zoo zal men zien, dat deze, die eens een goed

logementhouder zoude zijn geweest, nu tot een zeer middelmatig predikant wordt opgeleid; dat gene doctor wil wezen, die beter fabrijkant ware geweest, of zich met den landbouw had bezig gehouden; sommigen willen liever meesters in de regten zijn en geen geld verdienen, dan, zonder dezen fraai klinkenden titel, een meer productief bestaan zoeken; de meesten echter moeten volstrekt postjes hebben, daar zij integendeel het vaderland, de maatschappij en zichzelven meer nut hadden gedaan, met de kunst van op staal te graveren, of met de lithographie, of door zich te associeren tot het opzetten van eene fabrijk, waar men even goed glaswerk of papier, als buitenslands, vervaardigde; in een woord, men zal bij nadenken bevinden, dat ook hierin, zoo wel als in het wetenschappelijke, nog verscheidene wegen openstaan tot winst, waarin ons vaderland nu voorzien wordt door voortbrengselen van vreemden bodem.

Zulke zaken brengt men echter zoo gemakkelijk niet tot stand, en men is met minder moeite percepteur, verificateur, controleur, ja zelfs wel inspecteur of directeur. Een fabrijkant of werktuigkundige moet, om vele zaken te leveren, zoo als die bij voorbeeld uit *Engeland* komen, meer kennen dan lezen, eene leesbare hand schrijven, cijferen of fransch verstaan. De werkzaamheden van een postje kunnen wel eens slecht ten uitvoer worden gebragt, de betaling gaat daarom stiptelijk zijnen gang, geen cent behoeft de ambtenaar uittezetten of te wagen, alvorens hij daarmede begint; en wat er ook gebeurt, wisselvalligheden, handelcrisis, voor- of tegenspoed, hij is zoo goed als zeker, dat zijn tractement zal binnen komen. Daarentegen de andere: welke moeite en arbeid moeten zij zich niet getroosten, om slechts iets in den aanvang te verdienen? Welke kapitalen hebben zij niet vaak noodig om hunne zaak op het touw te zetten? Hoe moeten zij zich niet de gunst van het publiek, hoe zich niet crediet weten te verschaffen? Maar dan vindt ook een edel hart zijne belooning daar in; dan heeft men ook de eer, een vrij en onafhankelijk burger te zijn en christelijk van zijn handenwerk te leven; men helpt het budjet dan ook niet opeten, en men behoeft niet onderhouden te worden op kosten van het land, of, wat hetzelfde is — op kosten van het volk, dat toch het geld opbrengt, waarmede al die ambtenaren worden betaald.

Alvorens verder te gaan, moet ik mij van een verwijt zuiveren, dat sommigen mij zullen doen, dat ik illiberaal ben en niet zou verlangen, dat alle posten of ambten voor elken Nederlander zouden openstaan en zelf nog minder liberaal dan de grondwet, welke bij art. 9 alle Nederlanders benoembaar tot bedieningen houdt: daarvan is hier volstrekt de rede niet; ambtenaar moge zijn wie dat wille en kunne worden; want ook ik zoude het voor onregtvaardig houden, indien het anders ware, en daar, waar zulks kan, moet gelijkheid voor allen zijn.

Maar hoe zulks te verhelpen? Dat de groote fout direct bij de natie zelve ligt, heeft men uit het voorgaande kunnen opmaken; maar indirectelijk ligt zij ook bij het gouvernement. Wanneer dit toch vaderlijk en in het wezenlijk belang van het land wil handelen, kan het ook in deze zwarigheid veel uitwerken, en tevens eene groote ontwikkeling aan de zelfstandige kracht van de natie geven. Eene van de eerste en voorname redenen van den sterken aandrang tot ambten, ligt, volgens mij, in de al te groote aanlokkelijkheid derzelve. Wat gaat toch met zulke ambten gepaard? Behalve tractementen, eer en onderscheiding, ridder-orden en pensioenen (*); men hebbe slechts die gevolgen niet zoo aanlokkelijk te maken, en reeds zal men eene groote reductie in het getal dier sollicitanten brengen. — Ik weet, dat hierbij eene kreet van verontwaardiging onder de beambten zal opgaan: hoe, nu de arme ambtenaren van hunne tractementen afnemen, pensioenen of gratificatiën verminderen; vreesselijk barbaarsch! Maar dezulken begrijpen niet regt het bestaan van ambtenaar. Die een ambt in den staat bekleedt, gaat met den staat een contract aan; de ambtenaar zal de vereischten van zijnen post vervullen, de staat hem daarvoor betalen. Deze betaling geschiedt immers uit de gelden van de natie zelve, en al worden die gedeeltelijk voortgebragt door den overdaad der rijken, zoo bestaan zij immers ook van de zweetdruppelen en de tranen van den armen man, en is het bestuur *verpligt* deze gelden op de meest zuinige wijze te beheeren. Staakt daarom uwe klagten, o klagers! en denkt, dat het ulieden veroorloofd is, om, indien gij het tractement te gering rekent, voor het ambt te bedanken, en niemand ulieden tot postvervulling dwingt. — Daarom dan ook, dat, wanneer het ambt niet meer vervuld wordt, de pensionering van staatswege eene weldaad is, en beschouwd moet worden als eene gunst, niet als een pligt. Groote pensioenen, of die meer bedragen dan noodig zijn om den vorigen ambtenaar voor gebrek te bewaren, zijn dan ook zeer af te keuren, en degeen, die, reeds rijk zijnde, nog buitensporig of meerder pensioen dan tot levensonderhoud noodig is, trekt, kan gezegd worden, op kosten van 's lands kas, of, zoo als wij vroeger reeds aanmerkten, op die van het belasting opbrengende volk te leven.

Zulks zullen A, B, C, die zich zelven als natuurlijke erfgenamen van alle openstaande posten in den lande beschouwen; zulks zullen anderen, die mild bedeeld zijn met tractementen en pensioenen, waarvoor zij weinig of niets doen, en die hun talrijk nageslagt op alle bureaux verspreid zien, — nooit of nimmer willen begrijpen; zulks weet ik wel, en nog daarenboven, dat die lieden, juist om die voordeelen, alleen zeer gestemd zijn voor alle genomene en te nemen maatregelen van het gouvernement, ook dat hunne meerdere of mindere ontvangst uit 's lands schatkist, de peilstaf tot hunne vaderlandsliefde is, maar ook, dat zal ons niet beletten, om ons onderwerp te vervolgen.

Van eene andere zijde diende men nimmer op éénen persoon verscheidene posten te zaam te hoopen; daar, waar er drie kunnen geholpen worden, moet men niet éénen drievoudig, uit gunst, familie-relatie, ja zelfs om meerdere kennis bevoordeelen; dan zullen de posten tevens meer naauwkeurig vervuld worden, geene verwarring zal er ontstaan, en de een zal de last van den anderen niet behoeven te dragen. Ook zoude het eene gezegende uitwerking hebben, om door geen privilegie sommigen te begunstigen; en bij voorbeeld niet de theologie eene stof van speculatie te maken, en jongelieden daartoe aan te moedigen, door hen eene vrijstelling van militie en schutterij, en aan hunne betrekkingen andere voordeelen toe te staan; eindelijk gebruike men nimmer vreemdelingen, en belette zoo veel mogelijk hun indringen in de werkzaamheden onzer landgenooten.

Door deze en andere maatregelen, zal de aandrang tot posten minder groot, lastig en onaangenaam voor het bestuur gemaakt worden, en zullen de krachten, die zich nu verspillen op postjes, wezenlijk aangewend worden ten algemeene nutte. De jongelieden, gedwongen om andere middelen van bestaan op te zoeken, zullen vele takken van nijverheid doen herleven, welke, óf slechts flaauwtjes hier bestaan, óf zoodanig ten eenemale zijn te niet gegaan, dat de profijten daarvan aan vreemden overgaan, en aan de andere zijde zal het gouvernement, (dat toch ook buiten de gevolgen, die wij in deszelfs voordeel aanhaalden, voor de inwendige en zedelijke kracht van het volk al deszelfs vermogen moet inspannen), zich meer vrienden verschaffen, door in de behoeften van de postaanvragenden te kunnen voldoen, welke er wel moeten wezen, doch waarvan eene menigte afgedankt te zien, wegens vermindering van belasting, tot de *pia vota* behoort.

(*) Te dien aanzien heeft het gouvernement verbeteringen ingevoerd; de ambtenaren zullen voortaan zelve hun pensioen opbrengen. *Red.*

Antwoord aan het Journal de la Haije.

Het in ons N°. 115, ten opzigte van het *Journal de la Haye*, geplaatste artikel, heeft, van de zijde der ministeriële redactie van dat blad, een antwoord uitgelokt, in hetwelk zij geenszins onze gemaakte bedenkingen wederlegt. Het blijkt alzoo, dat zij allezins gegrond waren, en de redactie van het *Journal* zich niet in staat heeft bevonden om zoo vele waarheden, als in hetzelve vervat waren, te wederleggen. Op deszelfs gewone wijze, heeft het zich alzoo gered, met tegen deze courant eenige dwaze aanmerkingen in het midden te brengen, die wij inderdaad geen antwoord waardig keuren, doch ons in zoo verre bijzonder aangenaam waren, omdat daaruit immers ten duidelijkste weder is gebleken, dat het *Journal* en de zijnen geene betere wapenen, dan de aangewende, ter hunner verdediging kunnen bijbrengen. Eene zaak, welke op zulke grondslagen gevestigd is, wekt wezenlijk diep medelijden op. Zoo behaagt het, onder anderen, den schrijvers van het *Journal* op te merken, dat wij vreesachtig zijn, dat de vergrooting van hun blad tot vermindering van het getal onzer geabonneerden strekken zal, welk getal zij verklaren dat al bijzonder gering is. Zij merken tevens op, dat zij niet kunnen inzien, dat het land zich over het ophouden der *Arnhemsche Courant* zou te beklagen hebben, *immers zoodanig als zij haar in den laatsten tijd kennen.* Wij meenen daarop ruiterlijk te moeten antwoorden, dat wij nooit naijverig geweest zijn op de vergrooting van het *Journal*; dat het getal onzer geabonneerden, wel verre van daardoor te verminderen, door die vergrooting veeleer zal toenemen, omdat het een ieder bekend is, hoe veel waarde men aan de taal van het *Journal* hechten moet, en men algemeen de noodzakelijkheid inziet, dat er aan de voortplanting der denkbeelden, tot welker ontwikkeling de schrijvers van het *Journal* zich laten bezoldigen, paal en perk worde gesteld; dat het *Journal* zich ook niet in eene vermeerdering van het getal zijner geabonneerden zal verheugen, daar de geabonneerden der *Arnhemsche Courant* wel nooit de geabonneerden van het *Journal* zullen worden, maar zij dat ultra-monarchale, legitimistische en aristocratische blad met afkeer aanschouwen. Overigens stellen wij er roem in, dat het *Journal* heeft opgemerkt, dat wij in den laatsten tijd geene redenen meer hebben gezien, om de waarheid te verbloemen, maar zonder achterhoudendheid onze bezwaren en bedenkingen over zoo vele aangelegenheden aan het welwikkend oog der natie vrijmoedig hebben onderworpen, waarmede wij, hetzij dan ten spijt van het *Journal*, steeds zullen voortgaan. Terwijl wij dezen bijzonderen pennestrijd met het *Journal* met de verklaring eindigen, dat wij in gemoede overtuigd zijn, dat het de belangen van het Vaderland meer schaden zal, indien het ook voor hetzelve zoo kostbare *Journal de la Haye* van den huidigen dag, op den tegenwoordigen voet in stand zal blijven, dan het winnen zou, indien een der weinige hier te lande nog bestaande vrije en onafhankelijke dagbladen niet meer in het licht verschenen. Het *Journal* zal intusschen dien wensch vooreerst wel onder zijne *pia vota* mogen rangschikken.

Het eenige, weswege het *Journal* zich van ter zijde tracht te verdedigen, is de mededeeling van de stukken tegen de leer en het regt der afgescheidenen. Het voert aan, dat juist de artikelen, die ook wij van tijd tot tijd over dat onderwerp hebben medegedeeld, aanleiding gegeven hebben, dat de verkeerdste denkbeelden nopens die aangelegenheid buiten 's lands in omloop gebragt zijn, en tot de *onregtvaardigste (!)* beschuldigingen jegens onze regering hebben geleid! Het *Journal* dwaalt echter hier geheel en al. Wij hebben nooit dwaalbegrippen nopens dit teeder punt gekoesterd, het altijd bejammerd, dat er zich zoo velen, waaronder aanzienlijken, van het bestaande hervormde kerkgenootschap hebben afgescheiden; wij hebben nooit toegestemd, dat die lieden op eenigen goeden grond zich afscheidden. Wij vreesden altijd, en deinzen daarvoor nog terug, dat de onverdraagzame geest, die in de leer der afgescheidenen doorstraalde, voor de hier te lande bestaande godsdienstige verdraagzaamheid, op den duur, nadeelig zou kunnen worden; doch wij geloofden tevens en houden dit steeds vol, dat, op grond der nog onveranderd bestaande grondwet van den jare 1815, met geene mogelijkheid aan de afgescheidenen het regt kan worden betwist, om hunne leer vrij en ongestoord uit te oefenen. Wij geloofden steeds en houden dit ook nu nog vol, dat de regering verkeerd en ondoelmatig gehandeld heeft met de afgescheidenen, in de uitoefening hunner leer, door vervolgingen en boeten te belemmeren. Wij beschouwden, zoo lang de afgescheidenen de orde der maatschappij en de godsdienstoefeningen van andere gezindheden niet stoor-

den, het wenschelijk, dat in een land, waar men tachtig jaren tot verwerving van godsdienstige vrijheid zoo heldhaftig gestreden heeft, geene vervolging ter zake van godsdienst plaats vond. Wij vleiden ons, dat de regering, bij hare mildheid in zoo vele andere opzigten, eene zich opdoende nieuwe of herrezen secte de meest mogelijke vrijheid vergunnen zou. En in plaats daarvan, hebben wij het land van de onbillijkste circulaires en aanschrijvingen, te dier zake, overstelpt gezien; worden de vervolgingen der afgescheiden tot en zelfs op de zee uitgestrekt; bedroeven wij ons over eene ongrondwettige inlegering van troepen, alleen bij de afgescheidenen; en zien wij de ministeriele drukpers van alle zijden opkomen (*), om den kundigen heer GROEN VAN PRINSTERER, die het den afgescheidenen aangedaan onregt wereldkundig maakte, zoo mogelijk te wederleggen, en hem tot zwijgen te nopen. Het schijnt inderdaad, dat de lessen der ondervinding voor de regeerders spoedig verloren gaan, en dat zij niet bedenken, dat, hoe grooter de tegenstand zij, dien men biedt, des te spoediger het oogenblik der overwinning voor de lijdende en verdrukte partij op handen is. Al het geschrijf der ministeriële drukpers zal alzoo tot niets anders leiden, dan om het getal der afgescheidenen te vergrooten, hen tot volharding aan te sporen, en de gevolgen hier van zijn wel onberekenbaar te achten!

B.

(*) ... *de 's Hage*, hebben ook de heer APPELTERN, *referendaris* bij het departement van justitie, en de welbekende Edelmogende heer Mr. FRANÇOIS FABTS, *hunne* gedachten deswege op het papier gesteld.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Oct. 1 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 5 D.
Den 4 Oct. 1 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim gevallen 5 D.

Advertentiën.

Heden beviel van eenen welgeschapenen ZOON Vrouwe *S. J. BUIJS*, geb. *BARONNESSE VAN TILL*. DOESBORGH, den 1sten October 1837.

Den 2den October beviel te NIJMEGEN van eenen welgeschapen zoon, de Hoog Welgeboren Vrouwe *C. E. ENGELEN VAN PYLSWEERT*, geboren *BARONNESSE SLOET VAN HAGENSDORP*.

Heden morgen werd ons onderhart smartelijk getroffen, door het zekere berigt, dat het der wijze Voorzienigheid behaagd heeft, onzen geliefden oudsten zoon *JOHANNES CHRISTIAAN* tot zich te roepen. Hij bevond zich op zijne eerste reis naar *Batavia*, als Stuurmansleerling op het schip *Padang*, hetwelk den 24sten September in het kanaal gestrand is. Slechts 15 jaren mogten wij ons in zijn aanwezen verheugen. Zij die weten wat het zeggen wil, hunne geliefde panden te verliezen, zullen het smartelijke van *zulk* een verlies, dubbel met ons gevoelen.

ARNHEM,
den 2den October
1837.

C. P. GROEBEL,
A. C. GROEBEL,
Geb. LOMAN.

Eenige Kennisgeving.

Op den 30sten September overleed te UTRECHT, aan de gevolgen eener beroerte, mijne geliefde Echtgenoote *JUDITH VAN ALPHEN*, in den ouderdom van 69 jaren.

KLAAS DE VEER, Ez.

Dienende dit tot eenige kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

AMORTISATIE-SIJNDICAAT.
Administratie der Domeinen, Wegen en Vaarten.
AGENTSCHAP *ZUTPHEN.*

VERKOOPING.

DE AGENT VAN HET DOMEIN TE *ZUTPHEN* zal, op Maandag den 9den October 1837, des morgens ten 9 ure, ten huize van *TH. VERHOEVEN* op den *Bijlandschen Waard*, in het openbaar, aan de meestbiedenden, ten overstaan van het plaatselijk bestuur van *Herwen en Aardt*, verkoopen 65 perceelen Extra best en zwaar RIJSWAARDENHOUT, Eenjarig TEENHOUT en BLADRIET, uit de Domaniale *Lobitsche*, *Bijlandsche* en *Candiasche* Rijswaarden.

En zulks op alle zoodanige Conditien als ter lezing liggen, zoo ter Secretarie der welgemelde Gemeente, als ten kantore van den Agent voornoemd; terwijl, daags vóór den verkoop, door den Opziener der Domeinen *A. C. VERHOEVEN*, op den *Bijlandschen Waard* ... zal worden gedaan.

De Agent voornoemd,
... VAN ... WEERDE.

---

† § † De Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, te *Arnhem*, zal op Donderdagen den 12den en 26sten October 1837, telkens des avonds ten 6 ure, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij inzet en toeslag veilen en finaal verkoopen:

1o. Een hecht en sterk HUIS en ERVE met ACHTERHUIS, in de Kerkstraat te *Arnhem*, Wijk F. No. 130, Kadaster Sectie O. No. 768, tusschen de erven van den Heer Med. Dr. *MOLL* ter eene en den Heer *J. R. NAEFF* ter andere zijde; verhuurd het huis zelf aan den Schrijnwerker *P. SMITS* en het achterhuis aan *BOUWMAN*; in eigen gebruik te aanvaarden, het huis zelf 1o. Mei 1839, en het achterhuis 1o. Mei 1838.

2o. Een dito dito, zeer ter nering staand HUIS en ERVE, in de Varkenstraat te *Arnhem*, Wijk C. No. 64, Kadaster Sectie O, No. 1756, tusschen de erven van *G. VAN KOPPENHAGEN* ter eene en *L. HIENSCH* ter andere zijde; verhuurd aan *J. KEUKEN*; in eigen gebruik te aanvaarden 1o. Mei 1838.

3o. Een dito dito HUIS en ERVE, mede in de Varkenstraat te *Arnhem*, Wijk C. No. 67, Kadaster, Sectie O. No. 1789 en 1790, tusschen de erven van de Wede. *L. J. PRINS* ter eene, en den Mr. bakker *NUSINK* ter andere zijde, gedeeltelijk verhuurd aan *J. DE GOUW*; in eigen gebruik te aanvaarden 1o Mei 1838.

4o. Een zeer vruchtbare TUIN met TUINHUISJE, groot 7 Roeden en 40 Ellen, alleraangenaamst gelegen even buiten de St. Jans- en Rijnbarrieres, in de Keversgang tusschen de tuinen van den Molenaar *THOMASSEN* ter eene en die van de Wede. *S. HUBERTS*, ter andere zijde; Kadaster, Sectie F. No. 540 en 541, te aanvaarden Petri of 22 Februarij 1838.

5o. Eene VROUWEN ZITPLAATS in de groote of St. Eusebius Kerk te *Arnhem*, noorderpand, 25ste bank, 6de plaats.

Ter bezigtiging der Huizen vervoege men zich van stonden aan bij de respective bewoners, en van den Tuin van af acht dagen voor den inzet bij den Heer *P. W. ADRION*, op het hoek van de Varkenstraat; terwijl nadere informatien te bekomen zijn ten kantore van genoemden Notaris *NIJHOFF*.

Verkooping van vaste Goederen.

Door het ministerie des Notaris *H. F. LULOFS*, te *Zutphen* residerende, zullen, op Woensdag den 25sten October 1837, des namiddags om twee uren, in het *Nederlandsche Koffijhuis*, aan de markt te dier stede, in openbare veiling gebragt, en, 14 dagen daarna, zijnde Woensdag den 8sten November 1837, terzelfder ure en plaatse, naar genoegen geldende, door de respective eigenaren finaal verkocht worden:

Vooreerst.

Een stuk extra best WEIDELAND, zijnde Uiterwaard, *de Brouwersweerd* genaamd, met deszelfs Rijswaard, groot 8 Bunders, 73 Roeden en 10 Ellen, gelegen onder *Bronkhorst*, Gemeente *Steenderen*, bij den Boterboer, in de nabijheid van *Zutphen*.

En ten anderen.

1o. Een AKKERMAALSBOSCH, *den Honhorsterbosch* genaamd, gelegen in de buurschap *Leesten*, Gemeente *Warnsveld*, groot 5 Bunders, 32 Roeden en 40 Ellen.

2o. Een dito BOSCH, *den Hoogenbosch* geheeten, met het daartoe behoorend WEIDELAND, ook in *Leesten* bij het vorige perceel gelegen, groot te zamen 4 Bunders, 3 Roeden en 20 Ellen.

3o. Een PLAATSJEN, *de Hoeve* genaamd, gelegen onder de Gemeente *Vorden*, buurschap *Veldwijk*, aan den Straatweg op *Zutphen*, bestaande in AKKERMAALSBOSCH, voorts BOUW- en HOFLAND; groot 2 Bunders, 95 Roeden en 10 Ellen.

en 4o. Een AKKERMAALSBOSCH, *de Koeweide* of *Broekweide* geheeten, gelegen in *Noord-Empe*, Gemeente *Voorst*, aan de Breestraat, groot 1 Bunder, 41 Roeden en 10 Ellen.

Nadere informatien, ook ter inzien der veilconditien, zijn te bekomen ten kantore des Notaris voornoemd.

---

† † † De Notaris *KOLFSCHOTEN*, residerende te *Arnhem*, zal, op Donderdag den 12den October 1837, des avonds om 6 uren, in het logement *het Zwijnshoofd* aldaar, bij inzet veilen, om 14 dagen later, terzelfde uur en plaats, finaal te verkoopen:

Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Nieuwstad, Wijk E No. 160, Kadastraal Sectie O. No. 424; met DRIE kleine WONINGEN daarachter.

Nadere informatien te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *KOLFSCHOTEN.*

---

† † † Op den 13den dezer maand zullen te *Wageningen* bij inzet geveild, en den 20sten daaraanvolgende finaal aan de ... verkocht, ten overstaan van de Notarissen ... *DAALEN*, telkens des avonds ten ... ure, in het Logement het *Gelderlands Welvaren*, te *Wageningen*:

Verscheidene kampen allerbest TABAKSLAND, benevens drie sterke en goed onderhoudene, groote TABAKSSCHUREN, met daarbij gelegen TABAKSLAND, zeer geschikt tot het aanleggen van BOUWPLAATSEN. Alles in de gemeente van *Wageningen* staande en gelegen.

Breeder bij billetten beschreven.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.